

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221202412
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4221202412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: BIAFI s.r.o., so sídlom Orechová 56/56, 941 23 Andovce, IČO: 44 651 562, zastúpeného: STRELÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Jakubovo námestie 13, 811 09 Bratislava, IČO: 52 451 747, proti žalovanému: P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX/X, XXX XX T., o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 6. októbra 2022 č. k. 6C/28/2021-172, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané Okresným úradom Komárno, katastrálnym odborom na LV č. XXXX nachádzajúce sa v okrese M., v obci V. M., kat. územie V. M., a to: - rodinný dom so súp. č. XX postavený na pozemku KN reg. „C“ parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvoria o výmere XXX m², - hospodárska budova so súp. č. XX postavená na parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvoria o výmere XX m², - garáž so súp. č. XX postavená na parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvoria o výmere XX m², - pozemok KN reg. „C“ parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvoria o výmere XXX m², - pozemok KN reg. „C“ parc. č. XXXX/X záhrady o výmere XXXX m², - pozemok KN reg. „C“ parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvoria o výmere XX m², - pozemok KN reg. „C“ parc. č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvoria o výmere XXX m², všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku (CSP), § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca (ktorý nadobudol predmetné nehnuteľnosti od svojho právneho predchodcu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24.11.2021) sa ako vlastník predmetných nehnuteľností domáhal voči žalovanému vypratania nehnuteľností z dôvodu, že žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, neodovzdal ich a ani neumožnil ich užívanie žalobcovi. Žalovaný v priebehu konania nič nenamietal, skutkové tvrdenia žalobcu (resp. právneho predchodcu žalobcu) nepoprel a v konaní bol neaktívny. Vykonaným dokazovaním výpisom z LV č. XXXX pre okres M., obec a katastrálne územie V. M., zistil, že evidovaným vlastníkom predmetných nehnuteľností je žalobca. Bolo nesporné, že žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, neodovzdal ich žalobcovi, ani neumožnil užívanie predmetných nehnuteľností žalobcom. Žalovaný nepreukázal existenciu titulu, ktorý by mu užívanie predmetných nehnuteľností umožňoval. Naopak žalobca dostatočným spôsobom preukázal, že žalovaný sa odovzdania predmetných nehnuteľností

dňa 19.11.2018 nezúčastnil. Právny predchodca žalobcu nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na dražbe, žaloba o neplatnosť dražby bola zamietnutá, pričom rozsudok o zamietnutí žaloby žalovaného o neplatnosť dražby nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2022 (č.l. 124 spisu). Uviedol, že súd je viazaný rozhodnutím súdu o tom, že dražba je platná. Keďže žalobca sa ako vlastník domáha poskytnutia ochrany svojho vlastníckeho práva v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka, žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti špecifikované vo výroku tohto rozsudku.

1.3. Lehotu na plnenie súd prvej inštancie určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP, pretože v danom prípade nevzhliadol dôvody, aby žalovanému na splnenie povinnosti určil dlhšiu lehotu ako tri dni. Žalovaný, ktorý má trvalý pobyt hlásený na inej adrese, ako je adresa predmetných nehnuteľností, v priebehu konania nepreukázal, že by na vypratanie predmetných nehnuteľností bolo potrebné, či vhodné určiť lehotu dlhšiu. Preto sa javila lehota 3 dní na vypratanie ako primeraná a vhodná, aj napriek charakteru uloženej povinnosti.

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keďže žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu, a preto mu proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Uviedol, že podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník osobitným uznesením.

2. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodil § 365 ods. 1 písm. b), e), g), h) CSP. Namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávnou interpretáciou CSP rozhodol v jeho neprospech, pričom nijakým spôsobom neprihliadol na dôkazy navrhnuté žalobcom, ani neprihliadol na existujúce konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Odôvodnenie rozsudku bolo nedostatočné, neúplné a svojim obsahom vytvorilo stav právnej nerovnováhy účastníkov konania. Tvrdil, že súd prvého stupňa mu znemožnil konať pred súdom a porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Súd prvého stupňa mu neumožnil, ani nevykonal ním navrhované dôkazy a tvrdenia (výsluch žalobkyne, výsluch svedkov, predloženie listinných dôkazov,...). Súd prvého stupňa sa nezaoberal sa skúmaním platnosti/neplatnosti sporných právnych úkonov/skutočností, čo malo za následok porušenie zásady na spravodlivý súdny proces. Tým došiel k nezákonnému a nespravodlivému právnomu posúdeniu veci a následne vydal rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnou úpravou Slovenskej republiky. Postupom súdu prvého stupňa k porušeniu rovnosti účastníkov konania. Mal za to, že neboli všetky navrhnuté dôkazy vyhodnotené správne a voči ďalším dôkazom sa nemal možnosť navrhnuť. Poukázal na inštitút „zákonnej koncentrácie konania“. Tvrdil, že súd prvého stupňa nemal k dispozícii všetky potrebné dôkazy a skutočnosti, ktoré žalobca navrhoval (súd prvého stupňa ich nepripustil), preto nemohol dospieť k spravodlivému rozhodnutiu vo veci samej. Mal za to, že koncentrácia v konaní nebola aplikovaná správne a zákonne, súd nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností uvedených v predmetnej žalobe. Súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými skutočnosťami nezaoberal, v odôvodnení svojho rozhodnutia ich nevysvetlil a v konaní im nevenoval takmer žiadnu pozornosť v zmysle § 220 ods. 2 CSP. K tomu poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.10.2012 č.k. XSžf/XX/XXXX.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zo strany konajúceho súdu nedošlo k pochybeniu v žiadnom zo žalovaným uvádzaných dôvodov, postupoval zákonným spôsobom a v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Počas trvania konania vykazovalo konanie žalovaného pasivitu, a žalovaný svojim obštrukčným konaním chcel docieľiť oddialenie právoplatného rozhodnutie vo veci samej, aby naďalej mohol neoprávnene užívať predmetnú nehnuteľnosť na jeho úkor. Tvrdenia uvádzané žalovaným v odvolaní, podľa ktorých mu mal byť zamedzený prístup k právu na spravodlivý proces, považoval za nedôvodné a účelové, keďže žalovaný v priebehu konania fakticky nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali užívať nehnuteľnosti, ktorých už nie je vlastníkom. Žalobca svoje tvrdenia a uplatnený právny nárok jednoznačne preukázal predloženými hodnovernými dôkazmi. A teda pasivita žalovaného, spoločne s náležite podloženými tvrdeniami žalobcu vyústila do prvostupňového rozhodnutia, v ktorom za správnej aplikácie princípu formálnej pravdy vyplývajúceho z princípu kontradiktórnosti civilného sporového konania rozhodol v jeho prospech. Preto ak žalovaný vo svojom odvolaní poukazuje na to, že odôvodnenie prvostupňového rozsudku je nedostatočné, neúplné a svojim obsahom vytvára stav právnej nerovnováhy účastníkov konania, ide o nepodložené, zavádzajúce a účelové tvrdenie. Mal za to, že súd postupoval zákonným spôsobom, keď pri rozhodovaní vychádzal zo všetkých dôkazov predložených mu v sporovom konaní, ktoré mu boli predložené iba žalobcom, žalovaný ani v odvolaní neuvádza žiadne konkrétne ním navrhované dôkazy, ktoré súd prvého stupňa podľa neho nevykonal. Tvrdenia žalovaného v odvolaní, že nie je zrejmé, z akých skutočností súd prvého stupňa vychádzal vo svojom rozhodnutí, považoval za účelové. Z dôvodov rozsudku je zrejmé, že pri rozhodovaní vychádzal z existencie vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnostiam, ktorého nespornosť potvrdzuje jeho zápis

v katastri nehnuteľností. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že zákonná koncentrácia nebola v tomto konaní aplikovaná správne a zákonne, opäť ide o tvrdenia bez náležitého zdôvodnenia a podloženia relevantnými skutočnosťami či dôkazmi. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne v celom rozsahu potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému vypratania nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve dôvodiac, že jeho právny predchodca sa na základe príklepu licitátora udelenom na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 22.10.2018 stal vydražiteľom predmetných nehnuteľností. Žalovaný sa odovzdania nehnuteľnosti dňa 19.11.2018, napriek opakovanej výzve, nezúčastnil. Žalovaný podal žalobu o neplatnosť dražby, ale nebol úspešný. Napriek tomu do dnešného dňa predmetné nehnuteľnosti neodovzdal a neumožnil ich užívanie oprávneným vlastníkom. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobe vyhovel. Na odvolanie žalovaného je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom prieskumu odvolacím súdom.

7. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa na základe príklepu licitátora udeleného na dobrovoľnej dražbe, organizovanej dražobníkom DUPOS dražobná, spol. s r. o. konanej dňa 22.10.2018, stal vydražiteľom, výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Priebeh dražby bol osvedčený Notárskou zápisnicou notára L.. P. D. č. N 977/2018, Nz 35576/2018, NCRIs 36246/2018 zo dňa 22. 10. 2018. Dňa 19.11.2018 sa uskutočnilo odovzdanie predmetných nehnuteľností, na ktorom sa zúčastnili dražobník, spoločnosť DUPOS dražobná, spol. s r. o., so sídlom Tamaškovičova 17, 917 01 Trnava, v zastúpení U.. U. V., a právny predchodca žalobcu. Žalovaný sa odovzdania predmetných nehnuteľností nezúčastnil. Žalovaný do podania žaloby predmetné nehnuteľnosti neodovzdal a neumožnil ich užívanie vlastníkom. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 28.04.2021 č.k. 6Co/11/2021-328 potvrdil rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 08.10.2020 č.k. 13C/83/2018-285, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti opakovanej dobrovoľnej dražby, ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou N 977/2018, Nz 35576/2018, NCRIs 36246/2018 zo dňa 22.10.2018. Dovolací súd uznesením č. k. 2Cdo/261/2021 zo dňa 24.02.2022 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/11/2021328 zo dňa 28.04.2021 odmietol.

8.1. Žalovaný v odvolaní dôvodil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda vadou konania spočívajúcou v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tvrdil, že súd prvej inštancie neprihliadol na dôkazy navrhnuté žalobcom, ani neprihliadol na existujúce konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky, neumožnil mu, ani nevykonal ním navrhované dôkazy a tvrdenia (výsluch žalobkyne, výsluch svedkov, predloženie listinných dôkazov,...), nezaoberal sa skúmaním platnosti/neplatnosti sporných právnych úkonov/skutočností.

8.2. Odvolací dôvod vymedzený v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí právo na prístup k súdu, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, právo vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa zo všetkými relevantnými skutočnosťami súdom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Hoci porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu predstavuje pochybenie súdu, o naplnenie tohto odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, keď postup súdu znemožňuje realizáciu procesných práv strany sporu dosiahne takú mieru, ktorá odôvodňuje záver, že v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.3. Povinnosť strany sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas stanovuje ustanovenie § 153 ods. 1 CSP, ktoré zároveň definuje, kedy včas uplatnené nie sú. V odseku 2 § 153 je

upravená právomoc súdu posúdiť, či na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana sporu nepredložila včas, prihliadne. Ide o sudcovskú koncentráciu konania, ktorej účelom je zabrániť, aby strany sporu predkladali skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy až na pojednávani, najmä ak by to zmarilo nariadené pojednávanie, alebo by si to vyžiadalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Výnimku tvoria procesné úkony, ktoré sú bezprostrednou reakciou strany na nové skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania. Súd posudzuje procesné úkony strán sporu pri prejednávaní veci, a aj v prípade, že dospeje k záveru, že neboli vykonané včas, má možnosť buď na ne prihliadnuť, alebo nie. Pritom posudzuje okolnosti prejednáwanej veci z hľadiska jej právnej alebo skutkovej zložitosti, alebo z hľadiska subjektívnej schopnosti strany sporu preukázať určité tvrdené skutočnosti. Podľa Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 83/2019 z 23. mája 2019 „Zmyslom a účelom princípu kontradiktórnosti je, aby strana mala možnosť vyvrátiť, resp. spochybníť konkrétne vyjadrenie. Na druhej strane je však potrebné konštatovať, že úlohou súdu je posúdiť a odôvodniť rozumnú hranicu konfrontácie a ukončenie cirkulácie procesných podaní v určitom bode.“

8.4. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 25. augusta 2021 č.k. 6C/28/2021-75 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril k žalobe a, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviedol vo vyjadrení podstatné a rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uznesenie, spolu so žalobou, jej prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach účastníkov konania, bolo žalovanému doručené 27.08.2021 (č.l. 77). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, ani v súdom stanovenej lehote, ani v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie. Žiadne listiny nepredložil, ani žiadne dôkazy neoznačil. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že táto námietka žalobcu nie je dôvodná.

9.1. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že odôvodnenie rozsudku bolo nedostatočné, neúplné a svojim obsahom vytvorilo stav právnej nerovnováhy účastníkov konania. Uvedená argumentácia svedčí tomu, že žalovaný namietal nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré malo spôsobiť jeho nepreskúmateľnosť, teda vadu konania vymedzenú v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

9.2. Vada konania vymedzená v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP je rovnako porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Podľa neho v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore úplný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, a len všeobecné súhrnné zistenia špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje tvrdenia žalobcu a dôkazy, ktoré na preukázanie svojich tvrdení predložil. Tiež informáciu o tom, že žalovaný v priebehu konania nič nenamietal. Ďalej skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať jeho nepreskúmateľnosť, a tým inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pre ktoré by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť.

10. Podľa § 137 písm. a) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti.

11. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

12. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, má vlastník právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

13. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalobca sa, ako vlastník predmetných nehnuteľností zapísaný na liste vlastníctva, domáhal voči žalovanému ich vypratania z dôvodu, že žalovaný nehnuteľnosti užíval bez

právneho dôvodu. Zistil, že právny predchodca žalobcu nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na dražbe, pričom rozsudok o zamietnutí žaloby žalovaného o neplatnosť dražby nadobudol právoplatnosť. Na druhej strane žalovaný ani netvrdil ani nepreukázal právny dôvod užívania predmetných nehnuteľností, ktoré po dražbe neodovzdal vydražiteľovi, ani mu neumožnil nehnuteľnosti užívať. Viazaný rozhodnutím súdu, ktorým bola žaloba o neplatnosť dražby zamietnutá, dospel súd prvej inštancie k záveru, podľa ktorého žalovaný užívaním predmetných nehnuteľností zasahuje od vlastníckeho práva žalobcu. Z uvedeného dôvodu žalobe, ktorou sa žalobca domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva uložením povinnosti žalovanému predmetné nehnuteľnosti vypratať, vyhovel. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v plnom rozsahu stotožnil. Správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalobca mal vo veci plný úspech. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že v konaní o vypratanie nehnuteľnosti po dobrovoľnej dražbe je rozhodujúce, či dochádza k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva žalobcu tým, že žalovaný nehnuteľnosť naďalej užíva bez akéhokoľvek právneho titulu. Uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie správne ustálil tak, že žalovaný nepreukázal existenciu titulu, ktorý by mu užívanie predmetných nehnuteľností umožňoval, preto ich užíva bez právneho dôvodu, navyše nehnuteľnosti neodovzdal žalobcovi, ani neumožnil užívanie predmetných nehnuteľností žalobcom. Naopak žalovaný podal žalobu o neplatnosť dražby, avšak bolo preukázané, že bola právoplatne zamietnutá. Potom bol správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaný užívaním predmetných nehnuteľností zasahuje od vlastníckeho práva žalobcu.

15. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní. S namietanými vadami konania sa odvolací súd vyporiadal v bodoch 8. a 9. S námietkou žalovaného, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne interpretoval CSP, keď neprihliadol na dôkazy navrhnuté žalobcom, ani neprihliadol na existujúce konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky, sa odvolací súd nestotožňuje. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy navrhnuté žalobcom. A nie je zrejmé aké konanie na Ústavnom súde SR mal žalovaný na mysli, keďže neuviedol jeho spisovú značku, ani predmet. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že súd prvého stupňa mu neumožnil, ani nevykonal ním navrhované dôkazy a tvrdenia (výsluch žalobkyne, výsluch svedkov, predloženie listinných dôkazov,...) a nezaoberal sa skúmaním platnosti/neplatnosti sporných právnych úkonov/skutočností, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný žiadne dôkazy nenavrhoval, k žalobe sa vôbec nevyjadril, a nezúčastnil sa ani nariadeného pojednávania. Navyše platnosť dražby bola predmetom skúmania súdom v samostatnom konaní o neplatnosť dražby, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 13C/83/2018, v ktorom žalovaný vystupoval v procesnom postavení žalobcu, preto mu je určite známe, že jeho žaloba o neplatnosť dražby bola právoplatne zamietnutá a dovolanie bolo odmietnuté. K tvrdeniu žalovaného, že neboli všetky navrhnuté dôkazy vyhodnotené správne a voči ďalším dôkazom sa nemal možnosť navrhnúť, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonané dokazovanie vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Boli to dôkazy označené a predložené žalobcom, keďže žalovaný žiadne dôkazy neoznačil ani nepredložil. Pritom žaloba mu bola doručená v súlade s ustanovením § 167 CSP. Žalovaný bol riadne predvolaný na pojednávanie súdu, na ktoré sa nedostavil. Tvrdenie, že súd prvého stupňa nemal k dispozícii všetky potrebné dôkazy a skutočnosti, ktoré žalobca navrhoval (súd prvého stupňa ich nepripustil), preto nemohol dospieť k spravodlivému rozhodnutiu vo veci samej, považuje odvolací súd za zmätočné. Súd prvej inštancie mal všetky dôkazy navrhnuté žalobcom, keďže tvorili prílohu žaloby.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).